

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar

14 februari 2020

Roos heeft de liedjes voor vandaag gekozen rond het thema *Over een verpleegster, een walvisvaarder, een koordanseres en allerlei andere beroepen*.

Het is echter 14 februari, Valentijnsdag! Ria heeft de zaal hier prachtig op aangepast. Een rode hartjesslinger, pluche harten, een kleurrijk boeket in het midden. Alles met liefde!

En het leuke is dat het een het ander niet bijt. We komen er al gauw achter dat beroepen en liefde van alles met elkaar te maken hebben!

We beginnen met *Ja Zuster Nee Zuster*, het herkenningsslied uit de gelijknamige televisierie uit 1966/1968. In het rusthuis van *zuster Klivia* wonen een o.a. *ingenieur, een pruikenmaakster, een verbouwer van spinazie, een knutselaar* en later ook een *inbreker*. Zij hebben regelmatig problemen met de boze buurman Boordevol die zich ergert aan het rusthuis vol herrie. Soms gaat hij daarvoor zelfs naar de *rechter*.

*Niet met de deuren slaan
Ja zuster, nee zuster
Niet op de stoelen staan
Ja zuster, nee zuster
Denk aan de bureu
Ja zuster, nee zuster
't Zijn heel dunne muren
Ja zuster, nee zuster
Laten we allemaal doen wat we willen
Zonder te schreeuwen en zonder te gillen
Doe wat je 't liefste doet
Ja zuster, nee zuster
Dan is het altijd goed
Ja zuster, nee zuster
Ja zuster, nee zuster
Ja zuster, nee zuster*

Dan *Komt vrienden in het rond*. In dit liedje legt de *messenslijper* die met zijn kar langs de deuren gaat uit waarom zijn beroep het beste is.

*1. Komt vrienden in het ronde
Minnaars van enen stiel!
Ik zal u gaan verkonden
Hoe ik door 't slijperswiel
De kost verdienen voor vrouw en kind
Schoon blootgesteld aan weer en wind
(Refrein)
Terlierelom terla!
Van linksom rechtsom draait mijne steen
Door het roeren van mijn been
Ju ju ju ju ju ju ju ju!
2. De smid die moet hard werken,
Gestadig voor het vier,
Hij durft zich niet versterken,
Met ene kan goed bier,
Terwijl ik ga op mijn gemak,
Soms ook wel met een lege zak.
(Refrein)
3. De schoenpik stijf gezeten,
Op enen pikkelstoel,
Mag kees en droog bier eten,
Maar als ik nood gevoel,*

*Dan slijp ik tot den avond toe,
En zo heb ik nooit arremoe.
(Refrein)*

*4. De kleeftrik maakt ons kleren,
Voor acht stuivers per dag,
Wil hij zijn loon vermeren,
Hij snijdt meer dan hij mag,
Maar ik op mijne slijpersteen,
Ik win meer op een uur alleen.
(Refrein)*

*5. De maalder moet gaan malen,
Tot in het fijnste meel,
Hij moet dubbel betalen,
Voor zijn droge keel,
Maar ik, door ijver en door vlijt,
Ik win mijn brood in eerlijkheid.
(Refrein)*

*6. Mijn vrouw die roept victoria,
Over het slijpersstiel,
Zij vindt de grootste gloria,
In 't draaien van mijn wiel,
Mijn kind'ren hebben geen ongemak,
Zij lopen met de bedelzak!
(Refrein)*

*7. Sa, vrienden, voor het leste,
All' ambachten zijn goed,
Maar mijn is toch het beste,
Schoon ik soms slapen moet,
Op hooi en strooi in ene stal,
Daar heb ik kost voor niemendal.*

Tja, de scharensleep pocht hier wel. Maar zijn kinderen lopen toch met de bedelzak.

Dan liever Willem Parel uit *Daar komt de orgelman*
Zijn kinderen liggen tenminste in een bed.

En ze verwelkomen hem met zijn vrouw als hij moe en hongerig thuis komt. Dat is liefde!
*Komt Willem 's aves bekap thuis van 't draaien op de straat
Dan weet hij dat bij Dora reeds de prak op tafel staat
Zijn toffels en zijn krantje legge bij zijn eige stoel
Dan komt de kinderschaar uit bed en zingt de hele boel*

*Daar is de orgelman, daar is de orgelman
Met z'n piere piere piere pierement
Daar is de orgelman, daar is de orgelman
Met z'n aria's en deuntjes die iedereen kent
Ieder z'n eigen lied, ieder z'n wens
Vergeet 't centenbakkie niet want ook een orgelman
Is maar een mens, rel de rel del del del*

Als je als meisje liever een stoere man hebt en niet elke dag voor een warme prak wil zorgen kun je beter niet op een orgelman, maar op een ruige zeeman vallen. Zo'n zeeman uit *Al die willen te kaap'ren varen*. Een man met een baard wat wil zeggen dat hij van aanpakken weet en niet voor een kleintje vervaard is. Het vierde couplet van het lied gaat over de walvisvaart.

*Al die met ons de walrus killen
Moeten mannen met baarden zijn
Jan, Pier, Tjoris en Corneel
Die hebben baarden, die hebben baarden
Jan, Pier, Tjoris en Corneel*

Die hebben baarden, zij varen mee

Zo'n zeeman is wel erg vaak van huis. En wat is er waar van het gezegde In elk stadje een ander schatje?

Nee, dan een circusartiest. Met hem woon en werk je dag en nacht samen in een tent. Die heb je altijd voor jezelf. Als het goed gaat ...

Marja leest het tragische lied *De dodensprong* voor. Dit lied stond in een liedbundeltje dat in 1934 aan de deur verkocht werd. De verkoper had een kaartje bij zich waarop stond:

Door de steeds heerschende werkloosheid ben ik genoodzaakt op deze wijze in mijn onderhoud te voorzien.

Deze liederen worden U aangeboden door een nette werklooze huisvader, zonder ondersteuning.

Deze Liederencourant bevat de mooiste ouderwetsche liederen en worden U voor de geringe prijs van 5 cent aangeboden. Steunt en koopt s.v.p. Bewijs van goed gedrag kan worden getoond.

De tekst staat onder dit Terugblikje. Op de Facebookpagina van het Geheugenkoor staat de originele afbeelding. Klik hiervoor op de volgende link <http://facebook.com/geheugenkooralkmaar>

Tenslotte zingen en spelen Roos en Loek nog twee favoriete liedjes van Liesbeth: *Verdronken vlinder* van Boudewijn de Groot en *He kleine meid op je kinderfiets* van Herman van Veen.

Genietend luisteren we en neurieën we mee.

Alvorens af te sluiten kom ik nog even terug op het gedicht van Nelly van de vorige keer over oude woorden die haast niet meer voorbij komen. Ik wist toen niet wat een groepschep was. Nu wel!

Als vroeger de koeien op stal stonden, poepten ze in een smalle goot. Met de groepschep schepte je die poep uit de goot.

Groet,
Marja Ruts

De doodensprong (Circus Tragedie)

*Zij waren artiesten, die beiden
Bedrukt door de zorgen van 't vak
Steeds hopen op betere tijden
Gehuisvest hoog onder een dak
Hij draaide zijn salto's zoo prachtig,
Zij zong hare liedekens blij!
Hij was als van staal, jong en krachtig
De vrouwelijke charme had zij*

*Het geluk in 't vak was verdwenen
Hij kreeg maar geen engagement
Niets had hij meer om te belenen
Zoo'n tijd had hij nimmer gekend
Zijn vrouwtje zag hij verkwijnen
Daar 't noodige steeds hen ontbrak
De gelukszon wilde niet schijnen
Bij die twee daar onder een dak.*

*Door wanhoop tot 't uiterste gedreven
Heeft hij nu een waagstuk bedacht
Hij sidderde nooit voor zijn leven
Doch bouwde steeds op zijne kracht
Een "Doodensprong" wil hij gaan maken*

*Uit den nok van het circusgebouw
Wellicht maakt hij dan goede zaken
Het is toch voor haar zijne vrouw*

*De zaak is in orde gekomen
't contract is geteekend en klaar
Ook heeft hij een voorschot genomen
Om toch iets te koopen voor haar
Hij kocht haar van alles, ook bloemen
En sierde de kamer hiermee
Voor 't eerst kon hij zich weer noemen
Geslaagd en gelukkig, tevrede*

*Geluk kon de Directie zich wenschen
Op d'avond van den grooten dag
't Voorplein zag zwart van de menschen
En rijtuigen van allerlei slaag
Men verdringt zich bij de loketten
De emotie wordt graag nagejaagd
Zelfs buiten verkoopt men biljetten
Waarvoor men het dubbele vraagt*

*De voorstelling is aangevangen
Gaat kalm tot zoover voorbij
Nu wordt er de brug uitgehangen
En is de held van den dag aan de rij
Wat treed hij daar statig naar voren
Volkomen bewust wat hij doet
Een dond'rend applaus doet zich hooren
En dankend brengt hij zijn groet*

*Hij grijpt het koord en werkt zich op tot in het nok,
Zwaait zijn lichaam lenig en vlug,
En staat nu boven op de brug.
Het wordt nu doodstil in 't gebouw,
Een greep, een ruk, en 't zware touw,
Wat nog hem aan de aard verbond,
Valt kronkelend op de grond.
Hoog opgericht als uit graniet gehouwen,
staat daar de held,
de armen saam gevouwen.
Het publiek zit roerloos stil,
Men durft geen adem halen,
Maar hij daarboven weet wat hij wil,
Straks, ja straks zal men hem met goud betalen,
Hij doet het toch voor haar,
Naar wiens geluk hij streeft:
Het eenigst wat hij op de wereld heeft.
Daar recht vooruit schuin naar beneen
Hangt een zwevend rek;
De reden dat het daar is aangebracht is zeer gegrond,
De springer moet het grijpen in zijn vaart,
Kan dan ongedeerd te lande komen
En is zijn taak volbracht.
Nu het oogenblik is aangebroken
Neemt hij zijn tempo,
Ineengedoken stoot hij zich af,*

Suisend schiet zijn lichaam door de lucht
Salto's draaiend in zijn vlucht.
Doch hij verblindt door het licht der reflectoren
Heeft plotseling zijn doel,
Het heilaanbrengend rek uit het oog verloren.
Hij grijpt te laat, verpletterd valt hij neder.
Een kreet zoals nog nimmer werd gehoord
Stijgt op uit duizend keelen.
En ginds ver van dit hartverscheurend einde,
Wacht een jonge vrouw
Terwijl het gele licht der lampen,
Haar slanke figuur omlijst en nevelige schaduwen
Werpt op de gekalkte wand.
Daar wacht als in gepeins verzonken de jonge vrouw
Op hem die nooit meer komen zou.

Zij was als verpletterd van smarte
Toen men het vertelde aan haar
Zijn dood brak haar het harte
Zij zakte van smart in elkaar
Hij werd van den arme begraven
Alleen door zijn vrouwtje betreurd
De paarden die zag men weer draven
In 't circus alsof er niets was gebeurd

Doch het vrouwtje, zij kon niet meer weenen
Ook denken kon zij niet meer
Opeens is de arme verdwenen
Op 't kerkhof vond men ze weer
Gestorven door smart niet te noemen
Op zijn graf door de dauw reeds bevocht
Haar hand omklemde de bloemen
Die hij eens voor had gekocht.